

overflødig, men letter Rigsdagens Godkendelse. For den foreliggende, stærkt forkludrede Lovs Vedkommende maa jeg i hvert Fald finde det nødvendigt, at vi her i Rigsdagen faar et Aftryk af den ændrede Bekendtgørelse, saaledes som Landbrugsministeren mener den bør lyde i Fremtiden.

Til Fornyetelsen af denne Lov om Mælkekonserves knyttes nu noget helt nyt, nemlig en Del af de Lovbestemmelser, der er givet angaaende Fodermælk. Den første Del af disse Lovbestemmelser blev smuglet ind under Margarine-loven, som blev vedtaget for et Par Aar siden; Medlemmerne af begge Ting havde nærmest den Forstaaelse, at det kun drejede sig om Tilladelse til at farve Margarine. Den anden Del af disse Lovbestemmelser blev smuglet ind i Loven om Handel med Smør, som blev vedtaget af Rigsdagen i Fjor. Og nu endelig skal en tredje Del smugles ind under Loven om Mælkekonserves. Jeg bruger udtrykkeligt Ordet „smugle“, fordi den Industri, som disse Ting interesserer, ikke faar Spor at vide i Forvejen. Under Love, der omhandler helt andre Ting, putter man saa en, saa en anden Paragraf ind, og en skønne Dag faar den paagældende Industri at vide, at den kan lukke, for i den Lov staar der den Paragraf, i en anden Lov staar den Paragraf, saa det er umuligt for Industrien at arbejde mere. Alt, hvad der angaar Fodermælk, d. v. s. Erstatning af Mælken kostbare Fedtstof med et meget billigere Fedtstof, hører naturligt ind under Margarine-loven, for det drejer sig om at give Husdyrene Margarine i Stedet for Smør. Og det er jo ganske umuligt for dem, der har med en Ting at gøre, at finde de Lovbestemmelser, som angaar denne Ting, naar de ikke findes paa eet Sted, og netop det Sted, hvor man bør vente at finde dem. Noget saa mishandlet fra Lovgivningsmagts og specielt Landbrugsministeriets Side som Fodermælks spørgsmaalet skal man søge længe efter, og det er saa meget mærkeligere, som denne Opfindelse, hvis den blev rationelt gennemført over hele Landet, kunde spare Landbrugerne for en Snes Millioner Kroner om Aaret. Men en rationel Gennemførelse vil sige: at lade dette Produkt fremstille i Tilknytning til vore Mejerier, saaledes at Leverandørerne kan faa det hjem i frisk Tilstand samtidig med den skummede Mælk, uden at der løber ekstra Kørselsudgifter paa. Man skulde tro, at Landbruget, og det ikke mindst i disse daarlige Tider, vilde gøre

alt for at lette Udbredelsen af Fodermælk, men i Stedet for fik vi altsaa i Fjor fra Landbrugsministeriets Side et Lovforslag, der forbød at fremstille Fodermælk paa Mejeriets Grund ved Hjælp af dets Personale og dets Maskiner. Da imidlertid 127 Landmænd sagde god for Fodermælken, blev dette Forslag, der som nævnt var smuglet ind i Loven om Handel med Smør, helt strøget her i Folketinget. Men det dukkede paa en mærkelig Maade op igen den sidste Dag, Landstinget holdt Møde, og der blev saaledes ikke Tid for Folketinget til bagefter at sætte sig imod dets Gennemførelse. Heldigvis blev Forslaget ændret derhen, at det blot var i Mejeriets egne Lokaler og dertil stødende Lokaler, det blev forbudt at lave Fodermælk, og det er rimeligt — jeg har aldrig tænkt mig andet. Enhver maatte saaledes antage, at det nu var tilladt at lave Fodermælk paa Mejeriets Grund, naar det blot blev i Rum, der var adskilt fra Mejeriet. Men desværre indeholdt Loven en Tilføjelse af ganske samme Art som den, der nu er sat til Loven i Dag angaaende et andet Produkt, at det er tilladt Landbrugsministeriet helt at forbyde Fremstilling af Fodermælk, hvis det ikke er i Mejeribrugets Interesse. Det henholder Landbrugsministeriet sig til. Første Del af Loven bekymrer det sig aldeles ikke om, det interesserer sig kun for det sidste.

Det er jo dog et Standpunkt, der neppe kan være rigtigt, og hvis der ikke i Rigsdagen forinden finder en Revision af denne Lov Sted, bliver det nødvendigt ved Domstolene at finde ud af, hvad Rigsdagen egentlig har ment. Naa, i Læ af de Vanskeligheder, som denne oprindelige Plan har haft at kæmpe med, er der dukket forskellige konkurrerende Fremgangsmaader op. En af disse er at fremstille Fodermælken i Pulverform, saaledes at den simpelt hen røres ud i Vand eller Skummetmælk. Det bliver selvfølgelig noget dyrere, men saafremt det første ikke tillades, er det i alt Fald det næstbedste.

Det er denne sidste Fremgangsmaade, Ministeriet nu ønsker at faa Hals- og Haandsret over, og det endskønt der udtrykkelig i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at man i Øjeblikket ikke skønner, at det kan frembyde Fare for Mejeribrugets Interesser. Jeg maa ganske bestemt protestere mod et Lovforslag af den Art. Det vilde jo være det samme som, hvis man paa Alkohollovgivningens Omraade kom med et Forslag, der lød saaledes: „Sundhedsmini-